

Đề tài:

XÂY DỰNG TINH THẦN TÔNG ĐỒ ĐOÀN VIÊN GIA ĐÌNH PHẬT TẠ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU

Giảng huấn: Cha Vinh Sơn NGUYỄN VĂN HỒNG
Tổng linh hướng GDPTTTCG VN

Có rất nhiều người đạo cao đức trọng, tinh thần hoạt động phục vụ rất tốt, có lòng bác ái giúp đỡ và hướng dẫn nhiều người sống hướng thiện, đến cả việc am hiểu Tin Mừng và loan truyền giải thích về Chúa cho mọi người, nhưng họ lại không nghĩ mình là người tông đồ. Hoặc nhiều người võ ngực huênh hoang là tông đồ của Chúa, nhưng thực chất họ chẳng phải là tông đồ. Vậy muốn làm người tông đồ đích thực phải cần những yếu tố nào?

➤ *Người tông đồ là gì?* Là người luôn có một **hoài bão, lo lắng, xao xuyến** trong tâm hồn và đầy lòng **nhiệt thành** phục vụ.

Người có **hoài bão** là luôn ước mơ, ai cũng có một niềm ước mơ, nhưng đối với người đoàn viên Gia Đình Phật tạ, niềm ước mơ duy nhất là mong cho hội đoàn ngày càng phát triển, làm sao cho thật nhiều người nhận biết về tình yêu của Thánh Tâm Chúa. Đây có thể nói là một yếu tố đầu tiên của chúng ta khi làm việc tông đồ.

Nếu chúng ta xem sinh hoạt đoàn thể là vô thưởng vô phạt, vào cho vui vầy thôi, có thêm có bớt không quan trọng, việc của người chứ không là của mình . . . chúng ta đã quên rằng mình là một đoàn viên, hoặc là người trong Ban chấp hành, đều là tông đồ của Thánh Tâm Chúa, và phải có một hoài bão tốt đẹp cho đoàn thể mình. Người không có hoài bão thì không làm tông đồ Thánh Tâm Chúa được.

Muốn thực hiện được hoài bão của mình, cần luôn có một *sự lo lắng*, luôn bản khoăn suy nghĩ, phải làm sao cho hoài bão thành hiện thực là làm sao để giữ vững đoàn thể của mình và càng ngày được phát triển. Có những nơi lúc đầu thành lập rất nhiều đoàn viên, sau vài năm giảm sút dần, Ban chấp hành vẫn “bình chân như vại”, và còn cho rằng tại thế này, tại thế kia, vì người đó không có sự lo lắng trong nhiệm vụ trước sự chuyên hóa đi xuống của hội đoàn.

Lo lắng không chưa đủ, người làm tông đồ phải có *lòng xao xuyên*, “ăn không ngon, ngủ không yên” khi cảm thấy mình làm việc chưa tốt, khi đoàn thể mình không phát triển, khi anh chị em không tiếp thu lời nói của mình mà có vẻ như phản đối mình điều gì đó, và phải quyết tâm tìm cách vượt qua.

Có niềm hoài bão, sự lo lắng và lòng xao xuyên vẫn chưa trở thành hiện thực khi nó không được thực thi bằng một *hành động nhiệt thành*. Lúc ấy, niềm hoài bão sẽ trở thành thất vọng, sự lo lắng sẽ sinh ra bối rối, lòng xao xuyên sẽ trở nên chán nản.

➤ *Làm sao để trở thành người tông đồ đích thực?*

Theo suy nghĩ bình thường, người tông đồ là người có ước mơ đem Chúa giới thiệu đến cho mọi người. Tuy nhiên, trong quá trình thực hiện những hoài bão ước mơ luôn sinh ra những điều không suôn sẻ. Những chuẩn bị, cố gắng, học tập và vượt mọi khó khăn thử thách chính là những hành động nhằm quyết tâm thực hiện hoài bão ước mơ thiết tha của mình.

Khi làm việc sẽ phải gặp những thiếu sót hoặc kết quả không như ý muốn, người tông đồ luôn ưu tư lo lắng để tìm phương cách khắc phục, làm sao cho công việc ngày càng hiệu quả hơn, không đạt mức cao nhất thì cũng phải kha khá. Đôi lúc niềm hoài bão ước mơ chưa thể thực hiện được vì những cản trở hoặc quá tầm tay, phải cần đến cái tâm bản khoăn xao xuyên, nghĩ ra ngừng biện pháp giúp vượt qua những khó khăn làm hạn chế công việc. Từ những trăn trở sẽ thúc đẩy cho mình một quyết tâm, nhằm đạt cho bằng được kết quả công việc như mong muốn, và lòng nhiệt thành hăng say sẽ đưa đến một hiệu quả tốt đẹp.

Chúng ta là một thành viên trong Ban chấp hành xứ đoàn, cụ thể là người mang nhiệm vụ Xứ đoàn trưởng, hãy suy nghĩ xem mình có hội đủ các yêu cầu để làm người tông đồ hay chưa?!. Nếu còn thiếu một trong những điều kiện nêu

trên thì hẳn nhiên chưa trở thành tông đồ đích thực được, hoặc chỉ là một tông đồ nửa vời.

Yếu tố để trở thành người tông đồ đích thực là luôn mang một **hoài bão**, ước mơ đem Tình yêu của Thánh Tâm Chúa đến cho mọi người và mọi gia đình. Khi ấy phải có một sự **lo lắng** để làm sao thực hiện được ước mơ của mình, và nhất là cần có lòng **xao xuyến** trong tâm hồn để thúc bách công việc, như Thánh Phaolô đã nói: “*Tình yêu của Đức Kytô thúc bách tôi*” (II Cor. 5,14). Những điều trên đây cộng với lòng hăng say **nhật thành** phục vụ thì đó mới là đỉnh cao thực sự đối với người tông đồ đích thực của Thánh Tâm Chúa. Ước gì toàn thể anh chị em đoàn viên Gia đình Phạt tạ, ai cũng cố gắng để có đầy đủ bốn yếu tố này, thì chắc chắn rằng Tình yêu của Thánh Tâm Chúa sẽ lan tỏa đến tất cả mọi người.

Hiện nay, đoàn thể của chúng ta chưa phát triển mạnh mẽ cũng vì số người tông đồ nửa vời còn quá nhiều, mà tông đồ đích thực hơi bị ít. Thử ngẫm lại lịch sử Giáo hội thời sơ khai bị bách hại dữ dội, nhưng vẫn tồn tại. Lúc ấy chỉ có 12 tông đồ và một số môn đệ, dấn thân đi rao giảng với một tấm lòng đầy nhiệt tình mang hồn tông đồ, không hề biết sợ sệt, có chết cũng vì Chúa, bởi vậy Giáo hội mới phát triển. Ngày hôm nay, Giáo hội đã qua cơn sóng gió, vậy mà chúng ta lại dửng dưng quên đi nhiệm vụ tông đồ của một người Kytô hữu. Anh chị em hãy nghĩ lại bản thân mình đã đủ bốn yếu tố này hay chưa? Luôn xem xét bản thân mình còn yếu điểm nào để tăng thêm những gì còn thiếu kém, hoặc điều chỉnh bớt lại những gì đi hơi quá.

➤ *Xây dựng nền tảng người tông đồ:*

Chúng ta cũng cần xác định mình là đoàn viên Gia đình Phạt tạ, vậy nền tảng của Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu là gì? Đó chính là lòng yêu mến Trái Tim Chúa. Người tông đồ Thánh tâm Chúa cần xây dựng công việc làm phục vụ của mình trên nền tảng **Đức Khiêm Nhường**. Chúa Giêsu đã mời gọi: “*Hãy học cùng Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng*” (Mt 11,29). Dĩ nhiên Chúa đã yêu chúng ta, dĩ nhiên ta yêu Thánh Tâm Chúa, nhưng cần phải học sự khiêm nhường của Chúa Giêsu, từ đó xây dựng một nhân đức khiêm nhường giống Chúa trong tất cả mọi lĩnh vực hoạt động.

Biểu tượng của hội đoàn Gia đình Phạt tạ là hình ảnh Trái Tim Chúa Giêsu được mang ra bên ngoài lồng ngực. Điều này thể hiện tình yêu của Thánh Tâm Chúa được mang ra và ban phát cho mọi người. Nói cách khác là Chúa đã hạ mình làm người để đến với loài người vì quá yêu thương chúng ta, và sự khiêm nhường này Chúa đã chinh phục chúng ta, không phải bằng uy quyền của Thiên Chúa. Trên cây thập giá, Chúa bị nhạo báng: “*Bây giờ hãy cứ xuống khỏi thập giá đi, thì chúng ta tin hẳn liền!*” (Mt 27,42), nhưng Chúa vẫn lặng thinh; đến khi Chúa trút hơi thở cuối cùng, viên sĩ quan đại đội trưởng đã phải thốt lên: “*Quả thật, người này là con Thiên Chúa*” (Mc 15,39).

Đức khiêm nhường còn làm tăng niềm tin tưởng của mọi người. Một người dù có giỏi giang đến mấy mà đi đâu cũng võ ngực xưng danh, tôi thế này thế khác, dễ gây mất thiện cảm. Ngược lại, khi chúng ta gặp một người là am hiểu nhiều nhưng không khoe mình ra, tự nhiên dễ để lại nhiều sự cảm mến trong chúng ta, và ai cũng sẵn sàng đặt niềm tin nơi người đó. Một hình ảnh chứng minh cụ thể là Đức Thánh Cha Phanxicô của chúng ta, một người rất khiêm nhường, khi được bầu làm Giáo hoàng, ngài chỉ nhận mình là Giám mục Rôma mà thôi, mặc dù chức vụ vẫn là chức vụ, nhưng danh xưng khiêm tốn. Sự khiêm tốn trong mọi hành động và lời nói của Đức Thánh Cha đã chinh phục được mọi người trên toàn thế giới, ngay trong các tôn giáo khác và cả trong giới vô thần.

Khi chúng ta là một Đoàn trưởng hay Trưởng toán, nếu mỗi khi sinh hoạt với lòng khiêm nhường trong lời nói và việc làm sẽ chinh phục được anh em mình. Nên cố gắng thật mềm mỏng để đề ra ý kiến của mình trước tập thể mỗi khi quyết định công việc, đừng nên dùng quyền hạn chức vụ của người đứng đầu để buộc tập thể phải theo ý mình.

Điều cần lưu ý ở đây là sự khiêm nhường thật sự phải là tận trong tâm hồn, chúng ta thường ngộ nhận là sự khiêm nhường chỉ là hình thức bên ngoài. Điều này thường xảy ra trong cuộc sống xung quanh chúng ta, trong Giáo hội và len lỏi cả trong dòng tu. Có những người nhìn bên ngoài rất đạo đức, ăn nói rất khiêm tốn, nhưng ngược lại họ phê phán chê bai lên án người khác đủ mọi điều; hoặc chỉ nói *Kính thưa* thế này thế nọ, nhưng khi ai động chạm đến thì nổi nóng quát tháo. Như vậy không phải là khiêm nhường thật sự, mỗi khi chúng ta đã làm như thế đối với anh em thì hãy xét mình xem đã khiêm nhường hay chưa! Người

có Đức khiêm nhường thật sự trong lòng luôn góp ý khuyên bảo nhắc nhở với nhau một cách nhẹ nhàng để giúp nhau cùng tiến bộ.

Khiêm nhường phải luôn ở tận trong tâm hồn của mỗi chúng ta, học theo hình ảnh của Đức Thánh Cha Phanxico rửa chân cho tù nhân tử tội, ôm hôn người bệnh thật lâu, dừng xe để bước xuống mời người bạn linh mục lên xe đi với mình. . . chúng ta cũng cảm nhận những hành động của ngài là khiêm nhường thật, và điều đó đã được mọi người tán phục, chứng minh là số người đi lễ nhà thờ tại nhiều quốc gia trên thế giới đã ngày một tăng lên.

Sự khiêm nhường giả tạo sẽ làm chúng ta dễ nhận lấy ác cảm. Đức khiêm nhường thật sự sẽ làm nên sức mạnh của người tông đồ. Một người đảm nhận vai trò lãnh đạo mà có đức khiêm nhường sẽ đạt hiệu quả vô cùng trong công tác quản lý. Hãy học theo gương khiêm nhường của Mẹ Maria, là phận nữ tỳ thấp hèn nhưng lại là người cao trọng trong Hội Thánh.

Ước gì các Ban chấp hành, các Toán trưởng và đoàn viên Gia đình Phạt tạ, thấm nhuần được một nửa tinh thần khiêm nhường như Chúa Giêsu, chắc chắn việc làm tông đồ Thánh Tâm Chúa của chúng ta sẽ phát triển mạnh mẽ, ngày càng đạt hiệu quả lớn lao hơn trong tương lai.

